

॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ इतिशांति०मो०नै०भा०षट्त्रिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३३६ ॥

चिंताव्याकुलितात्मानोजाताःस्मोंगिरसांवर ॥ मानवानांसहस्रेषुतेषुवैशुद्धयोनिषु ॥ ४९ ॥ अस्मान्नकश्चिन्मनसाचक्षुषावाप्यपूजयत् ॥ तेपिस्वस्थामुनि
गणाएकभावमनुव्रताः ॥ ५० ॥ नास्मासुदधिरेभावंब्रह्मभावमनुष्ठिताः ॥ ततोस्मान्सुपरिश्रान्तांस्तपसाचातिकर्षितान् ॥ ५१ ॥ उवाचखस्थंकिमपिभूतंत
त्राशरीरकं ॥ देवउवाच दृष्टावःपुरुषाःश्वेताःसर्वेन्द्रियविवर्जिताः ॥ ५२ ॥ दृष्टोभवतिदेवेशएभिर्दृष्टैर्द्विजोत्तमैः ॥ गच्छध्वंमुनयःसर्वेयथागतमितोचिरा
त् ॥ ५३ ॥ नसशक्यस्त्वभक्तेनद्रष्टुंदेवःकथंचन ॥ कामंकालेनमहताएकांतित्वमुपागतैः ॥ ५४ ॥ शक्योद्रष्टुंसभगवान्प्रभामंडलदुर्दृशः ॥ महत्कार्यंचकर्तव्यं
युष्माभिर्द्विजसत्तमाः ॥ ५५ ॥ इतःरुतयुगेतीतेविपर्यासंगतेपिच ॥ वैवस्वतंतरेविप्राःप्राप्तेत्रेतायुगेपुनः ॥ ५६ ॥ सुराणांकार्यसिद्ध्यर्थंसहायावैभविष्यथ ॥ तत
स्तदद्भुतंवाक्यंनिशम्यैवानृतोपमं ॥ ५७ ॥ तस्यप्रसादात्प्राप्ताःस्मोदेशमीप्सितमंजसा ॥ एवंसुतपसाचैवहव्यकव्यैस्तथैवच ॥ ५८ ॥ देवोऽस्माभिर्नदृष्टःसक
थंत्वंद्रष्टुमर्हसि ॥ नारायणोमहद्भूतंविश्वसृग्घव्यकव्यभुक् ॥ ५९ ॥ अनादिनिधनोव्यक्तोदेवदानवपूजितः ॥ एवमेकतवाक्येनद्वितत्रितमतेनच ॥ ६० ॥ अ
नुनीतःसदस्यैश्वर्यबृहस्पतिरुदारधीः ॥ समापयत्ततोयज्ञंदेवतंसमपूजयत् ॥ ६१ ॥ समाप्तयज्ञोराजापिप्रजांपालितवान्वसुः ॥ ब्रह्मशापाद्विबोभ्रष्टःप्रविवेश
महीततः ॥ ६२ ॥ सराजाराजशार्दूलसत्यधर्मपरायणः ॥ अंतर्भूमिगतश्चैवसततंधर्मवत्सलः ॥ ६३ ॥ नारायणपरोभूत्वानारायणजपंजपन् ॥ तस्यैवचप्रसादेन
पुनरेवोत्थितस्तुसः ॥ ६४ ॥ महीतलाद्रतःस्थानंब्रह्मणःसमनंतरं ॥ परांगतिमनुप्राप्तइतिनैष्ठिकमंजसा ॥ ६५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०मोक्ष०नारायणीये
षट्त्रिंशदधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३३६ ॥ ॥ ७३ ॥ युधिष्ठिरउवाच यदाभागवतोत्यर्थमासीद्राजामहान्वसुः ॥ किमर्थं सपरिभ्रष्टोविवेशविवरंभुवः ॥ १ ॥
भीष्मउवाच अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनं ॥ ऋषीणांचैवसंवादंत्रिदशानांचभारत ॥ २ ॥ अजेनयष्टव्यमितिप्रादुर्देवाद्विजोत्तमान् ॥ सचच्छागो
प्यजोज्ञेयोनान्यःपशुरितिस्थितिः ॥ ३ ॥

यदाभागवतोत्यर्थमित्यादिरध्यायोवैष्णवानांहिसयज्ञवर्जमार्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥